

ЗАШТО СЕ КАЖЕ „ЛАЖЕ КАО ПАС“?

Познато је да је пас човјек најбољи пријатељ, љупка и нимало агресивна и неповјерљива животиња. Међутим, запажамо да у језику постоји приличан број негативних значења која се приписују овој домаћој животињи. Узмимо за примјер следеће фразе и пословице, за које на први поглед тешко можемо рећи да су произашле из лошег искуства, јер је данас пас синоним за заштиту, повјерење и разборитост:

-пасја вјера (човјек без карактера); пасја пара (пасја душа)

-срећан као пас у цркви (несрећан); пости као пас од кости (не пости); што пас на звезде лаје, то Бог не слуша

-пасја глад; ружан (бос, гладан) као пас; лаже као пас

-не вјеруј сну колико ни псу; шта пас лаје, вјетар носи

-пасја врућина; пасја ћуд; пасја сорта

-бити пасјега зуба (бити немилосрдан), итд.

Ако завиримо у митологију и симболе Старих Словена, саз-

најемо да је пас амбивалентна животиња, која у митолошкој структури заузима позицију оностраног и зачудног. Са једне стране, пас је добра, домаћа животиња, чувар дома и прага, а са друге, он је сличан вуку, дивља звијер, ђаво чије завијање може чак предосјетити несрећу.

У књижевности је приказан у оба своја лика, а о његовим оностраним особинама посвједочиле су бројне пословице, басне али и књижевна дјела. Сама ријеч пас прасловенског је поријекла, а у њеној структури могу се наћи наслаге значења старе више вијекова, разгранати симболи настали мијешањем народног вјеровања и обичаја са умјетничким доживљајем, а управо слушајеви као ови свједоче о богатству језика и његовој особини да у себи сачува све облике људског мишљења и дјелања.